

INTRODUCCIÓ

pel

Dr. J. ALSINA I BOFILL

Comencem avui la primera de les nostres sessions monogràfiques, que dediquem al colesterol perquè creiem que aquesta substància i tot el que la volta té un innegable interès per a tots els biòlegs.

Fa molts anys que el colesterol volta pels laboratoris, per les acadèmies, per les revistes científiques, àdhuc per la premsa no professional i sensacionalista, i, malgrat això, segueix tancant una tal quantitat d'incògnites, que conserva, tant per al fisiòleg com per al bioquímic o el terapeuta, una viva actualitat. Segurament aquesta actualitat es mantindrà encara molts anys. Per veure si aclarim alguna d'aquestes incògnites hem demanat als nostres companys PUIG I MUSET, LAPORTE, CASARES i BALAGUER I VINTRÓ, especialment entesos en aquesta matèria, que vinguin ací a explicar-nos el que ells en saben.

Entre tots hem convingut d'establir una condició prèvia, i és la de no moure'ns del colesterol. Per tant, ells no parlaran per a res d'aquells altres lípids, indubtablement interessants i indubtablement entroncats amb el colesterol i amb les seves funcions, que integren el lipidograma de l'individu normal i patològic. Endinsar-nos en la fronda del lipidograma representaria allargar talment aquesta sessió que seria impossible d'acabar-la en un terme lògic. Però això no vol pas dir que concedim al colesterol ni una preeminència en el paper fisiològic ni en el paper patogen, ni que creguem que sigui la substància que haurà de donar-nos la clau per a resoldre els múltiples problemes que plantegen la bioquímica i la patologia de l'aterosclerosi. Si li donem una prioritat és perquè és el que ha atret una atenció general arreu del món i podem considerar-lo avui per avui com el lípid pilot dins el lipidograma normal i patològic.